

Motion till riksdagen
2005/06:Ju421

av **Torsten Lindström (kd)**

Skärpning av lagstiftningen om sexuella övergrepp på barn

Motionen delad mellan flera utskott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag till skärpt lagstiftning vid sexuella övergrepp på barn i enlighet med vad i motionen anförts.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om förhållningssättet vid sexuella övergrepp på barn.¹

¹ Yrkande 2 hänvisat till SoU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Brott av sexuell karaktär innebär alltid ett grovt intrång i och övergrepp på en annan människas person och intima sfär. Förövaren begår ett brott mot rättvisan och värdigheten, och kränker rätten till respekt, frihet samt fysisk och moralisk okränkbarhet. Offren får ofta allvarliga och livslånga psykiska och fysiska skador. Förekomsten av sexuella övergrepp mot såväl vuxna som barn ökar. Behovet av både kraftfullare bekämpning, mer resurser till polis och övriga berörda myndigheter samt utökad forskning på detta område är mycket stort.

Offer för sexuella övergrepp i barndomen löper två–fyra gånger större risk att i vuxenlivet utveckla psykosociala problem såsom depressioner, ångest, missbruk av olika typer, ätstörningar och blir självmords- och självskaadebenägna. Allvaret är ännu större när offren är barn och särskilt när de begås av vuxna som fått ansvar för ett barns vård och fostran, t.ex. föräldrar, förmyndare eller skolpersonal. En markering mot denna typ av övergrepp måste göras i lagstiftningen.

Under gångna år har flera grova brott av sexuell karaktär uppmärksamats. Den allmänna rättskänslan för offren har inte alltid funnit gensvar i det juridiska systemet. Självklart ska rättsprocessen alltid styras av etiska normer och gällande lagstiftning och inte påverkas av tillfälliga opinionsvindar frammanade av mediala stormar. Likväl bör det övervägas om inte brottsbalansen i detta avseende bör ses över. Det är vidare angeläget att kalla brott vid deras rätta namn. Brotsrubriceringar som ”sexuellt umgänge med barn” och liknande bör bytas mot det rättvisande begreppet ”våldtäkt”. All form av sexuell interaktion med ett barn innebär en fysisk och själslig våldtäkt, vilket också bör vara lagens mening.

Alltför ofta avslutas förundersökningar trots starka indikationer på att sexuella övergrepp faktiskt begåtts. Under 2001 gjordes ca 3 000 polisanmälningar i Sverige. Dessa ökade 2002 till 3147 stycken, år 2003 till 3 285 stycken och år 2004 till 3 904 anmälningar. Av dessa ledde år 2002 713 anmälningar respektive år 2004 694 anmälningar till åtal, vilket var en minskning jämfört med 716 åtalsbeslut det föregående året. Sålunda minskar antalet anmälningar och åtal, vilket kan tyda på att det finns mörkertal.

När de rättsvårdande myndigheterna fattat sitt frikännande beslut och därmed avslutar sin medverkan har oftast socialtjänsten inte längre laglig möjlighet till fortsatta åtgärder och insyn i utsatta familjer.

Både socialtjänsten och andra myndigheter, till exempel Barn- och ungdomspsykiatri (BUP), förlorar kontakten med familjerna och därmed möjligheten att erbjuda skydd och stöd. Ett annorlunda, mer terapeutiskt förhållningssätt som möjliggör för socialtjänsten och BUP att få kontakt med familjerna redan under den akuta krisen och bevara denna kontakt även när den juridiska och polisiära arbetsprocessen avslutats är därför nödvändigt. Det är därmed rimligt såväl att riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag till skärpt lagstiftning vid sexuella övergrepp mot barn som att riksdagen ger regeringen till känna vad som här anförts om förhållningssättet vid misstänkta övergrepp.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 21 september 2005

Torsten Lindström (ka)